

Блукаючий 2024-ий рік

У той час, коли Європейський Союз оновлював склад своїх інституцій - європейські вибори, інавгурація нової Єврокомісії, призначення президента Європейської Ради - світ дедалі більше розхитувався, не даючи можливості визначити, в якому напрямку він рухається. Попри певну визначеність, це світ, що блукає (лат. erraticus)!

Тепер ми знаємо, що питання довкілля є фундаментальним для майбутнього людства.

Ми є свідками демографічного обвалу в багатьох частинах світу та демографічного вибуху в інших, що, ймовірно, є однією з причин дестабілізації та безпрецедентних міграційних явищ.

Ми можемо лише вражатися науковим досягненням, які перевертають навіть найусталеніші звички. У сферах охорони здоров'я, безпеки та космосу штучний інтелект піднімає етичні питання і кидає виклик людському існуванню.

Демократії стрясають популістські заворушення, які оскаржують вибори... або виграють їх. У Сполучених Штатах, але також і в Європі. Там, де демократична культура нещодавно з'явилася, але також і там, де вона вже вкорінена давно; у Центральній Європі, але також у Франції та Німеччині.

Ці накопичені сумніви підживлюють ослаблення, але перш за все антизахідний протест, про який заявляють і який підтримують тоталітарні держави, такі як Китай та росія, які насправді не здатні запропонувати кращу політичну та соціальну організацію, яка б ставила людину в центр і поважала її невід'ємні права.

Незрозуміле самовиправдання багатих країн, і серед них в перших рядах європейські, жодним чином не зменшує їхньої притягальної сили, незважаючи на ворожу пропаганду, незважаючи на так званий «глобальний Південь», країни БРІКС та їхніх послідовників.

Війна повернулася. 2024 року було близько шістдесяти конфліктів, найбільше з 1946 року!

Страждання, що тягнуться за ним, нагадують нам про те, наскільки людська раса здатна на жахіття. Росіяни досягли в цьому успіху під час правління путіна, і африканці не поступаються їм, наприклад, у Судані. В Ємені, як і на Близькому Сході, знову палає вогонь насильства. І над планетою нависла загрозлива тінь ще більш серйозних конфліктів.

Ми відкриваємо для себе «когнітивну» гібридну війну, яка дезінформує та бреше, поширює неправду і занурює включених у мережу людей у брехню та бруд, змушуючи їх повірити у власну нікчемність.

«Блукаючі птахи, за визначенням словника, рухаються, не дотримуючись визначеного маршруту, і не повертаються до місця вильоту». Таким здається світ 2024 року, що перебуває у шаленій гонці, але ми не завжди знаємо, куди прямуємо.

На цьому тлі перед Європою, яку кидало і било, постає багато викликів.

Вона повинна забезпечити і гарантувати свій високий рівень процвітання, а для цього повинна пристосувати свою економічну політику до конкуренції і до свого відставання від основних континентів. Це вимагає значного переосмислення бюджетної, монетарної та промислової політики.

Поціновувачка законів і обмежень, вона примножує правила в той час, коли так багато хто їх порушує.

Її щедра солідарність між державами, між регіонами, між поколіннями, між багатими і бідними підважується і стає дуже дорогою.

Геополітичний виклик, з яким вона стикається, є історичним. Вона може обрати колективне самоствердження, спираючись на демократичні нації, з яких вона складається, і поділяючи їхні сильні сторони. Вона також може відмовитися стояти на шляху принципів іншої епохи.

Але попри це вона залишається маяком, який вказує привабливий та безпечний маршрут, простором, якого прагнуть досягти, культурою, яку хочуть наслідувати. Вона змушує мріяти людей поза нею, тоді як дехто впадає у відчай зсередини.

Чи докладе вона стільки зусиль, скільки має ресурсів, щоб залишитися такою?
Чи в ці нестабільні та мінливі часи вона віднайде свою віру, переконання в тому, що вона є райським виключенням у цьому перевернутому догори дригом світі?
Чи знайде вона сили та ентузіазм, необхідні для побудови майбутнього, такого ж світлого, як і її минуле?

Саме такими є мої надії та побажання на 2025 рік!